

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, Phd. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **P. K.**, bytom V., ul. S. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. augusta 2007, č. k. 20Sd /75/2006 – 29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. augusta 2007, č. k. 20Sd/75/2006 – 29 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne z 22. júna 2007 číslo X. a z 26. júna 2007 číslo X. **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 21. augusta 2007, č. k. 20Sd /75/2006 – 29, zrušil rozhodnutie odporkyne z 28. novembra 2005 číslo X. a potvrdil rozhodnutie odporkyne z 22. júna 2007 číslo X. a rozhodnutie odporkyne z 26. júna 2007 číslo X.. Týmito rozhodnutiami určila, že od 14. januára 2006 patrí navrhovateľovi nižší invalidný dôchodok v dôsledku zlepšenia zdravotného stavu podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o sociálnom poistení“). Krajský súd považoval rozhodnutia odporkyne o znížení invalidného dôchodku navrhovateľa za vecne správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v potvrdzujúcej časti zmenil a domáhal sa priznania plného invalidného dôchodku, lebo nemôže vykonávať trvalé zamestnanie a napriek veľkému úsiliu sa mu nedarí nájsť vhodné zamestnanie. K odvolaniu nepriložil žiadne novšie lekárske správy.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba vyhovieť.

Podľa § 263a ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom poistení poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku a jeho výške podľa predpisov, účinných do 31. decembra 2003, vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona, účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej výške vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 37 ods. 1 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení občan má nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ak sa stal čiastočne invalidným a bol zamestnaný po dobu potrebnú na nárok na tento dôchodok.

Podľa § 37 ods. 3 písm. a/ citovaného zákona občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov.

Zo spisov vyplýva, že od 14. októbra roku 1999 bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). Podkladom pre jeho priznanie boli závery posudku Posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia č. 2 pobočky v L.so sídlom v L. z 13. septembra 1999, podľa ktorých pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav bol navrhovateľ neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie, a preto bol invalidný s účinnosťou od 29. augusta 1999. Termín kontrolnej lekárskej prehliadky bol navrhovateľovi určený na september 2001.

Zdravotný stav navrhovateľa skúmala následne 2. augusta 2005 MUDr. M. Č., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky v L. Zo záverov jej lekárskej správy vyplýva, že navrhovateľ je od 2. augusta 2005 invalidný podľa § 71 ods.1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhovateľovi bolo zistené ako rozhodujúce zdravotné postihnutie karcinóm hrubého čreva T4, N0M0 s penetráciou do retroperitonea a obličkovej kapsuly vľavo, po operácii bez kolostomie s následnou chemoterapiou a dosiahnutou remisiou od roku 2000, zaradené v kapitola X. oddiel C 18, položka 4 prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s bodovým ohodnotením miery poklesu na 50 %. Rovnaké závery vyplývajú aj z jej lekárskej správy zo 6. februára 2006.

Zdravotný stav navrhovateľa opätovne preskúmala 22. marca 2006 s rovnakými závermi aj MUDr. D. T., posudková lekárka Sociálnej poisťovne ústredia v Bratislave.

Na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 7. júna 2006 číslo PL.ÚS 25/05-51 uverejnenom pod č. 461/2003 Z.z. zdravotný stav navrhovateľa opätovne posúdila z 10. januára 2007 posudková komisia sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne – ústredia v Bratislave, so sídlom v B. Zo záverov tohto posudku vyplýva, že s účinnosťou od 2. augusta 2006, (teda po uverejnení nálezu) navrhovateľ už nie je invalidný podľa § 29 ods.3 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení, ale je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b) toho istého zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Medzi závermi uvedených posudkov neboli zistené rozdiely v posúdení zdravotného stavu navrhovateľa, ktorý bol zistený na základe jeho odborných lekárskejších vyšetrení a po zhodnotení zdravotnej dokumentácie. Posudkový rozdiel spočíval len v hodnotení zdravotného stavu navrhovateľa podľa nových zákonných kritérií a v dôsledku nálezu Ústavného súdu aj v inom hodnotení dátumu, v ktorý došlo k zmene stupňa invalidity. Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepredložil nové dôkazy o svojom nepriaznivom zdravotnom stave, ani nenamietal také skutočnosti, ktoré by mohli závery posudkovej komisie o zlepšení jeho zdravotného stavu len na stupeň čiastočnej invalidity spochybníť.

Skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne z 28. novembra 2005 číslo X. muselo byť zrušené v dôsledku nálezu Ústavného súdu mala za následok, že posudzovanie zmeny rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa bolo možné skúmať až podľa nových kritérií po jeho uverejnení. V dôsledku tejto skutočnosti nemožno preto spochybníť ani zistenie neskoršieho dátumu zmeny rozsahu invalidity (čiastočnej invalidity) ani dátum zmeny rozsahu zdravotného poškodenia v ďalších preskúmaných rozhodnutiach odporkyne s účinnosťou od 2. augusta 2006.

V dôsledku tohto zrušeného rozhodnutia však navrhovateľovi nebol vyplácaný dôchodok, podmienený dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom. K jeho odňatiu od tohto dňa však nemohlo dôjsť z dôvodu, že podľa záverov posudkových orgánov odporkyne, zodpovedajúcich nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky číslo 461/2003 Z.z. sa zdravotný stav navrhovateľa zlepšil na úroveň čiastočnej invalidity až s účinnosťou od 2. augusta 2006. Invalidný dôchodok navrhovateľa nemohol byť preto odňatý s účinnosťou, predchádzajúcou uvedenému dňu.

Vecnú správnosť rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti spochybňuje tiež skutočnosť, že invalidný dôchodok odporkyňa odňala navrhovateľovi s účinnosťou od 14. januára 2006, hoci podľa záverov posudku posudkovej komisie došlo k zmene stupňa invalidity navrhovateľa až od 2. augusta 2006.

Nemožno preto považovať za správny rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou potvrdil rozhodnutie odporkyne z 22. júna 2007 číslo X. a jej rozhodnutie z 26. júna 2007

číslo X., lebo uvedené rozhodnutia nezodpovedajú zákonu v určení dátumu zníženia dôchodku.

Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil a preskúmané rozhodnutia odporkyne zrušil s tým, že jej povinnosťou bude zaoberať sa správnym určením dátumu zníženia invalidného dôchodku navrhovateľa.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, týkajúcej rozhodnutia odporkyne z 28. novembra 2005 číslo X. nebol odvolaním napadnutý, preto v tejto časti nebol predmetom odvolacieho konania.

Odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo navrhovateľ si trovy konania neuplatnil a odporkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová